

ПРЕДАЙТЕ
ГРИЖИТЕ СИ
НА НЕГО

Никола
Димитров

Предайте грижите си на Него

1 Петър 5:6-9 *И така, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви издигне Той, когато му дойде времето. Всяка ваша грижа възложете на Него (оставете Му всичките си грижи, предайте ги на Бога), защото Той се грижи за вас. Бъдете трезвени, будни, внимателни и стойте нащрек, понеже противникът ви, дяволът, обикаля като ревящ лъв и търси кого да погълне. Съпротивете му се, като стоите твърди във вярата.*

Какво виждаме в тези стихове?

- 1). Не трябва ние да се издигаме, а трябва да се **смиряваме** и нека Бог да ни издига, на правилното време.
- 2). Как се смиряваме? Като **предаваме** всяка своя грижа на Него.
- 3). Предавайки всяка грижа на Него, ние стоим нащрек срещу дявола, който обикаля и търси кого да погълне (очевидно той иска да погълне

онзи, който не се е смирил и който не е предал всичките си грижи на Бога).

4). Противейки се на дявола (като предаваме всяка грижа на Бога, което е нашето смирение), ние стоим във вяра.

За да можем да получим каквото и да е от Бога трябва да имаме вяра, нали така? За да победим дявола също трябва да имаме вяра, нали така? Апостол Яков казва в 1 глава на своето послание:

Който се моли да иска с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото който се съмнява, прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа.

Исус казва в Марк 11:23-24 А Исус им отговори: *Имайте вяра в Бога! Истина ви казвам: Който каже на тази планина: Вдигни се и се хвърли в морето, и не се усъмни в сърцето си, а повярва, че онова, което казва, се сбъдва – ще му стане. Затова ви казвам: Всичко, каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне.*

Съгласни ли сме, че за да получим каквото и да е е нужно да имаме вяра?

Добре. Молим се за нещо. Изговаряме го с вяра. Заповядваме в името на Исус Христос то да се случи. Гоним дявола, в името на Исус. Молитвата свършва, чувстваме се добре, че сме се помолили с помазание, сила и благодат. Но, минава време и не получаваме това, за което сме се молили. Знаете ли каква е причината? Това, че след молитвата сме позволили на **грижи, тревоги и притеснения** да влязат в ума ни.

Защо е така? Понеже **грижите, тревогите и притесненията** са основани върху **страх**. Ние се тревожим, понеже ни е **страх** за даденото нещо. Страхът е обратното на вярата. Бог не може да се движи в среда на страх. Не казвам, че Бог **не иска**, казвам, че **не може** да се движи, дори и да иска, когато има **страх**, вместо **вяра**. Страхът блокира вярата. Страхът се изявява не винаги с панически ужас, а именно с **притеснения, грижи и тревоги**.

Някои хора казват, че когато дойде атака срещу тях ще бъде **безотговорно** те да не се тревожат и да не се притесняват, особено ако е нещо свързано с децата им. Не, обратното е

безотговорно, понеже тревогите ни пускат страха, който блокира вярата, а така и Бог да се движи.

Отговорно е да предадем всяка грижа на Бога и да заспим като бебе след това. Не се сещам за нещо, което да освобождава такава благодат.

Нека ви дам пример. Да кажем, че се притеснявам за някаква болка в тялото си. Да кажем, че ме боли стомахът и е нещо свързано с някой вътрешен орган. Наблюдавайте ме сега, много внимателно:

В името на Исус Христос, мой стомах, бъди свършено изцелен. В името на Исус Христос, демони махайте се от стомаха ми. В името на Исус Христос, ангели, докарайте изцелението на Бога. Благодаря Ти, Господи, че в Твоето Слово пише, че аз бях свършено изцелен. Аз вярвам в Твоето слово. Приемам изцелението си точно сега. Благодаря Ти.

Сега, след тази молитва, много е важно да добавите:

Тате, аз Ти предавам изцяло грижата за този стомах. Аз няма да се притеснявам за него и да го мисля. Няма да проверявам в Гугъл какво може да означава това. Ти имаш грижата от тук нататък. Аз ще спя като бебе, понеже съм Ти предал изцяло грижата за моя стомах. Повече няма да го мисля. Край, предадох Ти го. Точка.

Сега, мислите ли, че дяволът ще се върне със съмнение, неверие, още атаки, думи, мисли? Естествено. В секундата, в която дойде следващата мисъл: „Ама не е добре така, това е много безотговорно. Трябва да прочетеш в Гугъл какво може да е. Недей така. Трябва да се притесняваш, иначе не мислиш за себе си“, вие можете веднага да кажете: „Не! Аз не вярвам в това. Аз вярвам в Словото на Бога. Тате, благодаря Ти, че Ти пое моята грижа. Аз ти предавам изцяло грижата за този стомах. Изцяло. Не го мисля. Край!“

Така идва Божият мир. Така идва Божията благодат. Така идва Божията вяра, вместо притеснения, грижи и тревоги, или, с други думи - страх. Така вярата се свързва с Бога и изцелението идва. Може да отнеме време, но това е единственият 100% метод с пълна

гаранция, че ще победите. Единственият.
Всички останали методи са на късмет.

Нека ви дам още един стих като доказателство
за това:

*Филипяни 4:6-7 Не се тревожете и
безпокойте за **нищо**, но **винаги**, при
всички случаи и във **всяко** нещо с
молитва, молба и благодарност
представяйте нуждите си пред Бога и
Божият мир, който надхвърля всяка
човешка представа ще пази сърцата ви и
мислите ви в Христос Исус.*

Ние постоянно използваме този принцип в
естественото. Някой гони детето, то тича и се
скрива зад баща си. Защо? Защото този, който
го гони е по-силен от него, но не е по-силен от
баща му. Затова известните хора ходят с
бодигарди, понеже тези, които искат да ги
тормозят може да са по-силни от тях, но е
много съмнително да са по-силни от
бодигардите им. Мъжът не иска да пусне жена
си да се разхожда сама по тъмното в гората,
но ако и той е с нея - няма проблем, защото
ако някой иска да я нападне, той ще е по-
силен от жената, но не и от мъжа. Защо човек
носи оръжие понякога? Понеже нападателят
може да е по-силен от нас без оръжие, но ако

сме с оръжие - едва ли? И това са само човешки примери? Ако се скрием зад Бога, ако поставим Него като наше оръжие, ако предадем на Него страховете си, представете си за какво ще става дума.

Това не е същото като да кажем: „Каквото - такова, Бог да се грижи.“ Не, ние свършваме нашата част в молитва и след това предаваме грижата на Бога, оставяйки се в Негови ръце, като вярата ни е 100% в Словото Му.

Няма да е лесно. Изобщо даже. Трябва да открием Божията воля в Писанието относно нашата ситуация. Трябва да се молим с пълна увереност в Божия завет, доверявайки Му се изцяло. Трябва да не допускаме демоничните контра-мисли и атаки. Трябва да предадем грижите на Бога и да се отпуснем в ръцете Му, докато още всичко около нас бушува. Трябва да сме способни да спим по време на бурята, както Исус го правеше. Трябва да пазим мислите и въображението си чисто. Трябва да събаряме всяка крепост, която се опитва да се издигне срещу Бога. Трябва да не съгрешаваме умишлено, за да не отваря това врата на дявола.

Направим ли всичко това, ще победим. Амин!

Дяволът не може да ни унищожи просто ей така, защото иска. Не става. Исус го е **победил**, взел му е **ключовете** на смъртта, ада и гроба, извадил е началствата и властите на явен **показ**, **възтържествувал** е над тях и ни е дал Своята власт, която е над **цялата** сила на врага. Сатана няма **никаква** власт.

Единственият начин той да успее срещу нас е ако използва нашата собствена вяра (сила) срещу нас. Със своята си сила той никога не може да ни победи, но може да се опита да ни заблуди и така ние самите да се победим, понеже ние имаме силата да се победим. Коя е тя? Страхът!

2 Коринтяни 10:3-5 *Защото, ако и да живеем в плът, по плът не воюваме. Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски, но пред Бога са силни за събаряне на крепости. Понеже събаряме помисли / замисли / доводи и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме всеки разум да се покорява на Христос.*

Псалм 112:7 казва: *От лош слух няма да се уплаши, сърцето му е фиксирано / бетонирано / вградено / вкопано и доверяващо се на Бога.*

Тук идваме до важната част. Ако сме **предали** грижите си на Бога, имаме ли **доверие** в Него, че Той наистина ще се погрижи за нас? Ако имаме доверие, ние ще бъдем в пълен мир, дори посред бурята. Исус спа по време на бурята, понеже се доверяваше на Бога за живота си. Псалмистът казва: „**Приготвяш трапеза в присъствието на неприятелите ми**“. Давид си хапваше спокойно, докато около него имаше само врагове.

Колко често ние казваме: „Ох, притеснявам се, че...“ или „Ох, притеснявам се да не...“. Притеснението е страх и ние не трябва да изговаряме страх, така че като ви дойде да кажете така, вместо това кажете: „**Господи, предавам Ти моето притеснение, вече е Твое, не мое.**“

Да имаме доверие в Бога означава да Му кажем: „Имай грижата за това, Тате, моля Те!“

Да имаме доверие в Бога означава да Му кажем: „Ще имаш ли грижата за това, Тате?“

Да имаме доверие в Бога означава да Му кажем: „Ще се погрижиш ли за това, Тате?“

Да имаме доверие в Бога означава да Му кажем: „Ще се оправиш ли с това, Тате?“

Да имаме доверие в Бога означава да Му кажем: „Ще се заемеш ли с това, Тате?“

Да имаме доверие в Бога означава да Му кажем: „Ще се нагърбиш ли с това, Тате?“

Знаете ли какво ще ни отговори Бога?

„Аз ще имам грижата, дете Мое. Не се страхувай, само вярвай!

Аз ще се погрижа, дете Мое. Спокойно, не се страхувай!

Аз ще се оправя с това, дете Мое. Ти не бери грижа!

Остави на Мен, дете Мое. Отдръпни се!

Позволи на Мен, дете Мое. Гледай сега какво става!

Аз ще се заема, дете Мое. Ти само се наслаждавай!

Аз ще се нагърбя, дете Мое. Ти си почивай!“

От този момент нататък ние си почиваме в Бога и във вяра, имайки увереността и спокойствието (мира), че Той най-добре ще свърши работата. Амин!

Каква е цялата „процедура“?

1). Намираме обещанието в Словото на Бога, което засяга нашата ситуация. В Словото има хиляди обещания, просто трябва да намерим това, което на нас ни трябва.

2). Приемаме това обещание в духа и ума си; съгласяваме се с него; представяме си го как се е изпълнило в живота ни вече (като се молите вярвайте, че **вече сте го получили**); настройваме цялото си същество; виждаме ясно картината на това обещание в живота си, зарадваме се, изпълваме се с Бога, скачаме, танцуваме.

3). Когато сме изпълнени с картината на Божието обещание и с вярата, че вече сме го получили, заповядваме с власт и сила, в името на Исус, на самият проблем (който каже **на планината**) да се махне. Така поставяме рамка какво точно искаме да се случи и изговаряме в действително съществуване онова, което още не съществува. Молим и

Святия Дух да изпълни със сила и живот картината, която виждаме.

4). Със същата власт и сила заповядваме на дявола и неговите демони, в името на Исус, да се махнат и да спрат в маневрите си. Така поставяме ограничителна заповед върху Сатана.

5). Със същата власт и сила заповядваме на Божиите ангели (служебните духове), в името на Исус, да извършат необходимото, за да докарат пробива ни.

6). В името на Исус и чрез благодатта на Святия Дух, предаваме всяка грижа, притестение, товар и страх за даденото нещо на Бога.

7). Благодарим на Бога за всичко и молим Святия Дух да ни помага да живеем абсолютно свръхестествено.

Бог да ви благослови!